

دوو قهسیده دی له شاعیری میسری (محهمه د ئه لقلینى)هوه... و: نهژاد عزیز سورم

ئمه زه پاك دهچين

ئمه زه پاك دهچين

كهس تېينى جياوازي نه وانمان ناك

ده وهره ئه درهخت

ئى خمان بگه ينهوه

ته دهچيته ماى من و

وا پشان ددهى ته منى

منيش هه لهو چلايه

له جى ته دا دهوهم

واى نيشان ددهم تهم

هاوسه كانم به قسه وقسه كان غه يبه ته دهكهن

وهك ئه وهى اها توون لهگه منيش وا دهكهن

وهكو منيش

له بهروبوومى به تامت زياتر له هه ناوهر

منا هه برسييه كانيشم

يهك بهرت له ناكه نهوه

چوون فم كردوون

هيچ خهونك نه دروونهوه

گهر به ئاره قه يان ته نه بووبه ..

وهره درهخت مان بگه ينهوه !

به ننت پاك ددهم

چلهكه كانت

ئه گهر له سهر سنگيشم نووستن

بداريان نهكه مهوه

پرچى با دابم و

دهست به قوگى پاك له هاواري دادم

به ن ددهم

دوو عاشق

كه ماچكى به دزى

له پښتی ترسه وه ده کهن
 بشارمه وه
 هرگیز خـم
 له گهرمای پـوکـن نه دزمه وه ..

وهره ئه‌ی دره‌خت با ـــــــــمان بگـــــــــینه‌وه !
تا له تـــــــــه فـــــــــر بم
هگ و ـــــــــیشه‌ی خـــــــــم خـــــــــش بو
که به هـــــــــز و تاوه‌وه له خاکم ده‌چه‌سپـــــــــند
که خـــــــــشم ده‌و
ته‌نا نه‌ت که ـــــــــه‌گی هـــــــــه‌تا تنیشم
له سیمای دارکه‌ر ـــــــــکی مـــــــــوم ـــــــــچ له ده‌گر .

هیچ قه‌سیده یه‌کم
له‌باره‌ی ده‌ریاوه نه‌نووسیوه

هیچ قه سیده یه کم له باره ی ده ریا وه نه نووسیوه
چونکه ترساوم وشه کا نم
به ر پا پـه نقووم بووه کان بکه ون
یا قه ـه مم به ـشا نه وه ی گه نجـک پیس بـه
وه ختی هـه ـا تنی بـه وـا تـکی سنگفرا و ا تر
ده ریا تووشی سه رسو وـا نی کردووه ..

دیسان هیچ قهسیده یه کیشم
 له باره ی ئاسمانه وه نه نووسیوه
 چوون خه ونه کانم به بـ باـیش ده مگه یـنن
 پاشان تفه نگه کان له دهره وه
 پاساریه کیان نه هـشتووه نه یانکوشتبـ
 هه وـیشم نه داوه
 قهسیده یه ک له باره ی گـگـاوه بنووسم
 چوون غوربه ت

پایه‌ها نمی‌خوارند و
سره‌ای نه‌وی دزه‌کان
تریفی مانگیان له‌گیرفانیان کردو و
گایان به تاریکی هشتووه‌ته‌وه ..

ته نا نه ت قه سیده م
له سر به هه شتیش نه نووسیوه

چونکه من خـ شه ویستـ کم نه بووه
له سهر مه مکی بنووم
که ئـ قره یشم وشکـ هـا تووه
لـوی ژنـ کم نه مژیوه

من شاعیرـ کم
تا اده یهـکـ له سهر هیچم نه نووسیوه
ته نیا جارـکـ
قه سیده یه کم له باره ی گـگـگـ که وه نووسی
به قه باره ی نیشتمان
پاشان جه سته ی خـ مم تـها وـشت و
مردم .

من شاعیرـ کی تا بـی هه ژارم
که منداـه کا نم برسی ده بن
قه سیده ی فرـشیان ده گـرووی داوـم
که ژنه که یشم ترسی ئا ینده یه تی
له په راوـزی تـکستـ کی خراپ ده یشارمه وه
چوون چاوی شه یتانان
به سرووشتی خـ یان
به سهر دهق دا نه بـ ناسووـن
له باتی نان و په نیر و شیر ی پاکژی مناـان
دیوانـ کی شاعر و
به سته یهـکـ کا غه زم کـی
ژنه که م هاواری کرد
((تـ باوکـ کی خراپیت))
له کا تـکدا
به تووـه ییه وه دیوانه که ی ده خوارد
بهـام گـگـ گه ی دام ئه و ـستانه ی
به لـوییه وه نووسا بوون
تا دوا پیتی وشه ی (خـ شم ده وـی)
بلـسمه وه .

سهرچاوه ـ ما ـپه ـی :

http://mahertolba62.blogspot.com/p/blog-page_82.html